

# РЕШЕНИЕ

№ 5127

гр. София, 15.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов  
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2409** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Х. М. С., срещу Решение № 5119/10.11.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-ви състав, постановено по НАХД № 9052 по описа за 2023г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление. Според касатора съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не е извършил никакви следствени действия по отношение на представения видеозапис на оптичен носител, както и не е се е произнесъл по искането за изискване на информация за движението на специализирания автомобил на датата на нарушението- 02.03.2023г. Отделно от това се прави оплакване, че въззивният съд не е изяснил обстоятелството дали специалният автомобил /линейка/ е имало нужда да се движил в такъв режим, т.е. дали е превозвал пациент или се е предвиждал до адрес по повод спешно повикване. Също така касаторът се позовава на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. На последно място, но не и по значение е направено възражение за липса на компетентност на издателя на процентното НП като се твърди, че лицето не е сред изброените в заповедта на

министъра на вътрешните работи, даваща правомощия за издаване на санкционни актове. Претендират се разноски.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление № 23-4332-007336/25.04.2023г., издадено от началник група в Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, на Х. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл.179, ал.2, вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл.50, ал.1 от ЗДвП.

С обжалваното решение, районният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, изяснил е фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, въз основа на които е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.

По същество решението е правилно.

При извършената проверка от касационната инстанция не се установиха нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, които да доведат до отмяната му. Както правилно е приел решаващият съд, акта за установяване на административното нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. АУАН и наказателното постановление съдържат изискваните в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити, издадени са от компетентните органи в законоустановените срокове. И в акта, и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушенията, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които са извършени, и законовите разпоредби, които са били нарушени. В образуваното административнонаказателно производство не се констатира да е нарушено или ограничено по някакъв начин правото на защита на наказаното лице, реализирано в пълнота и в проведеното съдебното производство.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон. Нормата на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП регламентира, че на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на ППС от другите пътища, са длъжни да пропуснат ППС, които се движат по него.

От събраните по делото доказателства се установява, че касаторът не е спазил

предимството на движещия се по пътя с предимство специализиран автомобил и то в такъв режим на движение и е предизвикал ПТП. В тази връзка следва да се посочи, че оплакванията на касатора за различна фактическа обстановка от описаната в НП са останали недоказани и поради тази причина не се възприемат и от настоящия състав. Безспорно е установена забранена маневра - завой наляво през двойно непрекъсната разделителна лента, ограничаваща двете направления на движение, която е станала причина за възникналото ПТП, а не поведението на водача на линейката. Няма спор, че по силата на разпоредбата на чл.92, ал.2 от ЗДвП водачът на моторно превозно средство със специален режим на движение му е позволено и да надвишава разрешената максимална скорост на движение - дотолкова, доколкото няма да застраши нечий живот или имущество, но както вече се спомена не неговото поведение на пътя е станало причина за сблъсък между автомобилите, а това на касатора. Именно поради тази причина позоваването на приложения видеозапис не би променило установеното от въззивния съд, рес. да доведе до отпадане на отговорността на касатора.

На следващо място заявените в касационната жалба оплаквания за неизясняване на обстоятелството дали специалният автомобил е имало нужда да се движел в такъв режим, т.е. дали е превозвал пациент или се е предвиждал до адрес по повод спешно повикване, както и че се е движел без звуков сигнал не се споделят от касационната инстанция. Причината, която е налагала движението на автомобила в специален режим на движение е ирелевантна за отговорността на касатора за предизвиканото от него ПТП. Наложителният характер на такъв тип движение се презюмира на базата на специфичната дейност, която извършват автомобилите на Спешна медицинска и ако се извърши в нарушение на тези специфики води до ангажиране на отговорността на водача, както от административнонаказателен, така и от дисциплинарен характер.

Що се касае до оплакванията за използване на звукови сигнали, съдът ще отбележи, че условията и редът, при които се ползва специален режим на движение на моторните превозни средства се определени с Наредба № I-141 от 18 септември 2002г. на министъра на вътрешните работи, където разпоредбата на чл.4 изрично предвижда, че в зависимост от пътната обстановка специалният звуков сигнал временно може да не се ползва по преценка на водача на превозното средство.

На последно място но не и по значение, настоящият съдебен състав не споделя възраженията на касатора за липсата на компетентност на органа, издал процесното НП, които освен това са направени едва с касационната жалба, поради което и въззивната инстанция няма как да обсъди. От приетата по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, правомощия по издаване на наказателни постановления за нарушения по ЗДвП и Кодекса за застраховането са предоставени на началника и заместник-началника на Отдел „Пътна полиция“ и на началника на група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП-СДВР. В процесното НП е вписано, че е издадено от Г. В. Б. - началник група, ОПП, СДВР, упълномощена с горесцитираната заповед, т.е. следва да се приеме, че групата е именно „Административно-наказателна дейност“. Настоящият състав приема и, че дори да не е посочено изрично, че тази група е именно „Административнонаказателна дейност“ от сайта на МВР – СДВР, който е публично достъпен, е видно че издателят на НП, към момента на издаването му е заемал именно тази длъжност. Предвид горното, направеното от касационния жалбоподател възражение е неоснователно.

По гореизложените съображения и на осн. Чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 227/15.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-Ви състав, постановено по НАХД № 6451 по описа за 2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.